

brug af dominerende stilling, og at man kan få de fornødne oplysninger til i givet fald at løfte bevisbyrden. Men der er ikke tale om at flytte bevisbyrden overhovedet i denne her sammenhæng. Så hvad er de borgerlige partiers argumenter for ikke at ville give myndighederne den kompetence uden alle de begrænsninger, der ligger i det? Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Så er der en lang række andre ting, der burde have været med i lovforslaget efter vores mening: Bødeniveauet er helt urimelig lavt. Hvorfor er der ikke mulighed for tvangsopløsning i forbindelse med eksisterende store dominerende virksomheder? Hvorfor går man ikke ind i højere grad og sikrer effektive håndhævelsesvirkemidler på andre områder? Alt det kunne vi jo diskutere.

Vi vil gerne fortsat være med i forhandlingerne, går også konstruktivt ind i udvalgsarbejdet, men der er brug for en klar opstramning af det foreliggende lovforslag, hvis det skal sikre en effektiv konkurrence og give forbrugerne frie valgmuligheder og et bredere udbud af varer.

Formanden:

Hr. Naser Khader som ordfører.

Naser Khader (RV):

Konkurrencesituationen i Danmark er i dag meget utilfredsstillende. Ifølge Mandag Morgen fra den 1. november 2004 har Konkurrencestyrelsen vurderet, at fraværet af optimal konkurrence koster samfundet 33 mia. kr. årligt. Hvis det tal er rigtigt, er det mange penge. Selv det halve havde været nok, og det er et problem, vi er nødt til at forholde os til. Vi må også forholde os til, at det kan være svært for iværksætterne at komme ind på markedet. Markedet taber pusten og dynamikken, hvis der ikke er konkurrence nok, og varesortimentet bliver begrænset.

Men konkurrencepolitik handler ikke kun om forbrugernes interesser. Det handler også om at skabe gode rammer for det danske erhvervsliv. Her er det vigtigt, at konkurrencebetingelserne til enhver tid indeholder den rigtige afvejning, hvor myndighederne har de nødvendige muligheder for at skride ind over for lovovertrædelser og beskytte de små virksomheder, samtidig med at virksomhederne kan vokse sig store.

I den sammenhæng skal man også holde sig for øje, at virksomheder, der er store i dansk sammenhæng, ikke nødvendigvis er store i international sammenhæng. Derfor skal vi sørge

for, at de danske regler ikke stiller danske virksomheder dårligere end udenlandske.

Omvendt er det også en misforståelse, at danske virksomheder skal have gunstig eller manglende konkurrence på hjemmemarkedet for at kunne klare sig på udenlandske markeder.

Tværtimod, man bliver kun stærkere af konkurrence, og hvorfor skulle de danske forbrugere betale overpris for, at danske virksomheder kan dumpe priserne i udlandet?

Problemet er dog ikke, at virksomheder er eller vil være store. Store virksomheder, der kan klare den internationale konkurrence og skabe arbejdspladser og vækst, skal vi have nogle af. Problemet er, hvis de store virksomheder ikke optræder fair på markedet og tryner de mindre virksomheder, og det har der været eksempler på, og den slags kræver handling.

Det er så det, erhvervsministeren prøver på at gøre her. Intentionerne bag forslaget fejler ikke noget, og vi er enige i det meste. Vi er enige i, at man skal have midler til at skride ind over for virksomheder og sikre et fair marked med mest mulig konkurrence, og lovforslaget her giver da også en række konkrete bud på, hvordan man lever op til denne intention.

Det er bl.a. forslag om, at overtrædelser offentliggøres; at virksomheder, der overtræder konkurrencebetingelserne, kan fravælges som offentlige leverandører; at forbrugere og virksomheder kan søge erstatning; at flere danske fusioner skal have et eftersyn; og at det præciseres, at forhandlere ikke må diktere en salgspris og sætte markedskræfterne ud af spil. Det er alt sammen udmærkede forslag, som vi støtter.

Kl. 11.15

Der, hvor vi er uafklarede – og det er også det, der har optaget sindene i høringsfasen – er især i forbindelse med lovforslagets § 10 a. Oprindelig gik § 10 a ud på, at dominerende virksomheder uden videre skulle udlevere deres forretningsbetingelser til Konkurrencestyrelsen. Det er der kommet reaktioner på. Men ministeren har imødekommet en række af de reaktioner fra de høringsberettigede og er nu kommet med en ny formulering af § 10 a, så der nu skal være helt konkret mistanke, før Konkurrencestyrelsen kan få indsigt i forretningsbetingelser.

Men denne nye formulering kalder på en række spørgsmål. Vil ministeren forklare, hvordan man bedømmer en klage, der i henhold til § 10 a er »ikke ubegrundet«, hvis man ikke kan få beviserne at se? Hvordan vil man godtgøre, at der i sådanne sager foreligger de påkrævede